

Alvarveronika *Veronica praecox* blommar nu. På Öland är de flesta kända lokaler belägna på alvarmark där arten växer på mosskuddar på kalkstensflisan. På några ställen växer den i vegetationsgles, kalkrik sand. Den kan också växa i åkrar. Arten är påfallande storblommig för sin storlek, bladen är ganska djupt sågade men inte parflikade som hos klubbveronika *V. triphyllos* och vårveronika *V. verna*. Stiftet är långt utskjutande ur kapseln. Den svårupptäckta alvarveronikan kan säkert finnas på fler platser. Du måste söka den på förmiddagen i soligt väder då blommarna är utslagna, annars är den nästan omöjlig att se.

Trådveronika *Veronica filiformis* är sällsynt men troligen förbisedd på Öland. Den växer i mattor i kultiverad gräsmark. Bladen är rundade och svagt naggade. Kronan är blåviolett till färgen. Den kan vid ett hastigt ögonkast förväxlas med trädgårdsveronika *V. persica* som dock har tydligt sågade blad och himmelsblå krona.

”Pommersk vårlök” *Gagea pomeranica* blommar nu. Den växer på södra Öland längs östra och västra Landborgen påfallande ofta i sällskap med ullranunkel *Ranunculus illyricus*. Vi har aktuella fynd från Gräsgård, Ås, Ventlinge, S. Möckleby, Smedby och Algutsrum socknar. På mellersta och norra Öland verkar det vara ängsvårlök *Gagea pratensis* som tar vid. Den ”vanliga” ängsvårlöken har på Öland påfallande långa, smala, spetsiga och något bakåtböjda kalkblad, ofta är blomstjälken ganska kort. Den ”pommerska vårlöken” har kalkblad som är bredare, trubbiga och inte så långa och de är inte heller så tydligt tillbakaböjda. Blommorna är ett mellanting mellan de hos vårlök *G. lutea* och ängsvårlök. Blomstjälken är ganska lång. Den är ofta mer rikblommig än ängsvårlök. ”Pommersk vårlök” har oftast endast en sidolök, ängsvårlök har oftast två. Båda arterna har långa basalblad som är rännformiga ända till spetsen och röda nertill. Håll utkik efter arten. Se bilder av de båda arterna nedan.



”pommersk vårlök”
från Ventlinge socken



ängsvårlök från Högby socken

Tuvig blåstjärna *Scilla amoena* är senblommande, den blommar slutet april-början maj. Arten är säkert förbisedd på Öland. Den har ljust gröna och blanka blad, 3-7 tillsammans, rundtrubbiga.

Pärllhyacint *Muscari botryoides* växer ibland rikligt på sandiga åkrar på Öland. Den har 2-3 blad som är ganska breda och hopdragna som en båt i spetsen, de är styvt upprätta och röda nertill. Blommorna är klarblåa.

Armenisk pärllhyacint *M. armeniacum* är oftast den art som odlas idag. De 3-5 bladen utvecklas ofta redan på hösten. De är smalare än hos pärllhyacint och har en mer utdragen spets, ofta är de vissnade längst ut. De långa bladen ligger ofta längs marken. Blommorna går mer är blåviolett. Den kan sprida sig utanför trädgårdar, på kyrkogårdar och i vägrenar.

Mörk pärllhyacint *M. neglectum* är inte funnen på Öland. Den liknar armenisk pärllhyacint men har svartblåa blommor.

Dvärghyacint *M. azurecum* är funnen på några lokaler på Öland. Den har klocklika blommor, se bild på Mossberg & Stenberg "Den nya nordiska floran".

Snödroppslök *Allium paradoxum* har nyligen hittats på utkast i Färjestaden, kanske kan den finnas på fler lokaler. Arten är lätt att känna igen, se bild på Mossberg & Stenberg "Den nya nordiska floran".

Den art som är avbildad som miniatyrpåsklilja *Narcissus asturiensis* i "Den nya nordiska floran" är i själva verket en Tête-a- Tête, en hybrid mellan *N. cyclamineus* och ytterligare någon art, möjligen *N. tazetta*. Arten verkar ha lätt för att sprida sig och ses ganska ofta förvildad, ibland långt från bebyggelse. När du finner "miniatyrpåskliljor" så skriv in den i artportalen som art "Narcissus" med "Tête-a- Tête" i kommentarsfältet. Den äkta *Narcissus asturiensis* har kalkblad som är framåtriktade, något gråaktiga blad och kalkbladens utsida är också något gråa.

Påsklilja *Narcissus pseudonarcissus* är vanlig på Öland. Gammeldags påskliljor är mer småväxta och småblommiga än de moderna sorterna. De kan vara dubbla med kalkblad som är något gröna på utsidan eller ha blekgula kalkblad med gul kronpip. Skriv gärna i "kommentarsfältet" hur just ditt bestånd av påsklilja ser ut.

Pingstlilja *N. poeticus* är ganska ovanlig idag i odlingar. Tror du dig ha funnit "äkta" pingstlilja ska du ta belägg. I stället är det oftast hybriden mellan påsk- och pingstlilja som man hittar förvildad.. Hybriden som kallas stjärnnarciss *N. x incomparabilis* kan variera mycket i utseende, ibland liknar den mest påsklilja och ibland pingstlilja.

Blå sminkrot *Lithospermum arvense* ssp. *coerulescens* har endast en känd lokal på Öland. Den växer i en rasbrant med bart kalkgrus. Arten blommar nu, den har större blommor än den vita sminkrot *L. arvense* ssp. *arvense*. Blommorna är tydligt rosa från början och blir allt blåare efterhand som de åldras. Vit sminkrot är vanlig på Öland.

Ulla-Britt & Thomas